

EDITORIAL

Els ibers i el PP

Resulta prou mes que significatiu que, un dia sí i un altre també, ultimament els nostres parlamentaris s'ocupen insistentment d'allo que ad alguns els agrada denominar "Batalla de Valencia" i de la guerra de símbols que unes elits "progres" potenciaren contra l'història i el sentir popular dels valencians, fent-nos perdre el tren d'un autogovern en maximes competencies i l'oportunitat de crear una cohesio social que hui tant trobem a faltar.

Els mateixos que porten anys insistint en que no cal parlar de temes que -diuen- ja estan resoltos i que els "conflictes" identitaris s'acabaren en l'aprovacio del **Estatut d'Autonomia**, quan els conve se contraduen i demostren que lo que hi hague fon un tancament en fals d'estos temes, els quals seguixen sent per ad ells una arma política que utilisen -igual te, per al cas, el lloc en el que es situen en l'espectre ideologic- per a revifar discordies intentant dissimular la seua incapacitat per a fer front als problemes que te la societat valenciana: desocupacio, sanitat, educacio, dependencia, civisme, perdua de poder adquisitiu, deslocalisacio d'empreses, corrupcio política, elevats impostos en relacio als servicis que s'oferixen a canvi, i un llarc etc.

Actualment el gran protagonista en obrir fronts en relacio a les senyes identitaries es el PePe; no debades pareix ser que ad esta formacio no li ixen els contes en el seu projecte de seguir governant en la **Generalitat** i en les ciutats mes importants de **Valencia**.

La penultima ha segut dessoterrar una accio de fa mes de quatre decades, una accio -això sí- manipuladora, obra del mes pur caciquisme, que en el seu moment es patentisà en la definicio que la **RAE** introdui en el seu diccionari del castella sobre l'idioma valencià. Alla per 1970, en fer una nova edicio de dit diccionari, l'academic **Rafael Lapesa**, d'orige valencià per a major vergonya, canvià, perque li donà la gana, la definicio de l'edicio anterior de 1959: "*Lengua hablada en la mayor parte del antiguo Reino de Valencia*"; per: "*Varietad del catalán, que se usa en gran parte del antiguo reino de Valencia y se siente allí comúnmente como lengua propia*". Fon efectivament un caprig, una decisio unipersonal -per mes que consentida-, puix no existix documentacio ni publicacio oficial que resenye ni sustente eixe canvi.

Hi ha un magnific estudi sobre este tema:

La Real Academia Espanyola front a la Lengua Valenciana, elaborat pel **Colectiu Vall-daura** i publicat en 1997 per **Lo Rat Penat**, que arreplega en tota classe de detalls esta despotica, acientifica i antidemocratica resolucio. No cal dir que el PePe mai ha mostrat el menor interes ni pel llibre ni pel tema fins a, justament, estos moments d'impopularitat.

I queda l'ultima, perque no tenen prou en autorisar l'apertura, i financiar posteriorment, seus del **IEC** -com es el cas de la de **Castello**, sent alcalde l'actual president de la **Generalitat**-, en tindre assentats en les banques de les **Corts** a mes de deu imputats, en desviar per al lucre personal ajudes destinades als mes desfavorits del tercer mon, en haver destruït el sistema financer valencià, en firmar una reciprocitat de **Canal 9** en la **TV3** baix unes humiliants condicions de vassallage per als valencians..., no tenen prou en tot açò, i mes coses que nos deixem, per a vindre a descobrir-nos ara que el valencià prove de l'iber. La burra es gran, l'ignominia i la burla que els "sabis" del **Partido Popular** fan dels valencians i de lo valencià es mayuscula. Els haurem de recordar que precisament el PePe es l'autor de la traicio mes gran que es pot fer a un poble, en este cas sumint-lo en l'anexionisme pancatalaniste donant carta de naturaleza a la **AVL**, sucursal llingüística a la que li faltà el temps, nomes ser constituïda, per a insultar, obviant-la, la llarga tradicio llingüística valenciana i posar-la baix el paraigües de la llengua catalana i del **IEC**.

A nosatres, des de la nostra modestia, com sempre, no nos cap mes que denunciar als qui, despuix d'haver malbaratat els esforços titanics fets per gran part del poble valencià per a posar mesura a l'expansionisme i a l'anexionisme sociocultural *catalanero*, ara volen anar de salvapatries. Està clar que els numeros no els ixen i han de fer bravates de tant en tant i presentar-se com "*los paladines de las esencias patrias*" per a rascar uns quants vots d'entre els valencians mes desinformats.

Puix be, confiem que gent tan frivola no obtinga cap vot d'estes veleïtats tan insultants i que siga valorada pel conjunt de la seua gestio en el govern; un govern que no han sabut eixerir -valga de mostra lo dit mes amunt- despuix de dos decades d'ostentar el poder en absoluta comoditat.

Potser un temps en l'oposicio els ajudaria a fer penitencia.

LA CITA

Com els polítics mai creuen lo que diuen, se sorprenen quan algu sí ho creu.

Charles de Gaulle

SUMARI

- 1
• EDITORIAL: **ELS IBERS I EL PP**
- 2
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- PATRIMONI: **LA RUTA DELS MONASTERIS**
- PATRIMONI: **MONASTERI D'AIGÜES VIVES DE CARCAIXENT**
- 3
• FRUITES, VERDURES I HORTALICES (LXXXVI): **PARLEM DEL CEBOLLÍ (POPULARMENT CEBOLLETA)**
- PATRIMONI: **MONASTERI DE LA MURTA D'ALZIRA**
- SEMBLANÇA: **PERE MARTÍNEZ I LLORET**
- 4
• PASSATEMPS
- RONDALLA: **MAI SE SAP**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

Com en l'anterior sorteig nos tornaren els diners (¿ya els ha cobrat?), hem decidit provar sort de nou. Juguem al numero

10932

per al sorteig del proxim **6 de juliol de 2013**.

Si es donen molta pressa encara poden demanar participacions (3 €) cridant al numero de telefon de la capçalera d'esta pagina. ¡Sort! I no obliden fer fotocopies d'est eixemplar per a repartir entre amics i coneguts.

ACTIVITATS CULTURALS JULIOL-AGOST DE 2013

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

PJV (Plataforma Jovenil Valencianista)
Tel: 697 298 313
www.pjvalencianista.org
info@pjvalencianista.org

6 Juliol (dissabte)

SOPAR IX Aniversari de La Plataforma

+Info: **PJV**

7 Juliol (dumenge) 14:00 h. Restaurant "Chispa". Canet d'En Berenguer.

DINAR DEL MIG ANY

+Info: **Aellva**

8 Juliol (dilluns) 19:45 h. Seu de l'Aellva.

TERTULIA-TALLER DE PROSA

Llegiran: Ampar Àlvarez i Joan A. Alapont

+Info: **Aellva**

14 Juliol (dumenge)

IV RUTA: Deports d'aventura

+Info: **PJV**

Del **8** al **11 Agost** (de dijous a dumenge)

ALBERC LUDIC I FORMATIU

+Info: **PJV**

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com

I els editorials se poden llegir en:

www.fullvolant.com

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviarem a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedarem molt agraïts. El nostre número de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

2045 6014 65 3000195833

PATRIMONI

La Ruta dels Monasteris

M^aA.M.C.

En València se coneix com la **Ruta dels Monasteris** al recorregut que discorre per les comarques de **La Safor**, **La Vall d'Albaida** i **La Ribera Alta** i que unix cinc historics i emblematics monasteris. Es una ruta religiosa, cultural i també turística que s'inicia en la ciutat de **Gandia** i finalisa en la de **Alzira**.

Son quatre els itineraris possibles, segons el mig per a desplaçar-se. A peu, seguint la senda de Gran Recorregut GR-236 (en un itinerari principal de 72 km i un altre més curt de 55 km), en bicicleta de muntanya (123 km), a cavall (80 km) i en coche.

Els diferents itineraris no discorren exactament pels mateixos municipis, però inclouen l'orde de les visites als monasteris segons la ruta establida, que comença en el Monasteri de Sant Jeroni de Cotalba i conclou en el Monasteri de La Murta.

La "Ruta dels Monasteris de València" te la seua credencial per als excursionistes

que fan el recorregut. El document se pot obtindre en l'Oficina de Turisme de Gandia i se va sagellant al fer les diferents visites als monasteris.

L'estiu es un bon moment per a plantejar-se recórrer esta ruta, o visitar qualsevol dels monasteris que l'integren. De tres d'ells ya hem parlat en numeros anteriors de *Rogle*. Dedicarem el numero present a descriure els altres dos.

Els cinc monasteris son els següents:

Monasteri de **Sant Jeroni de Cotalba d'Alfahuir**. (*Rogle* 22/23, juliol/agost de 2008).

Monasteri del **Corpus Christi de Lluçent**. (*Rogle* 81, juny de 2013).

Monasteri de **Santa Maria de la Valldigna de Simat de Valldigna**. (*Rogle* 22/23, juliol/agost de 2008).

Monasteri de **Aigües Vives de Carcaixent**.

Monasteri de **La Murta d'Alzira**.

PATRIMONI

M^aA.M.C.

Monasteri d'Aigües Vives de Carcaixent

En la **Vall d'Aigües Vives**, en **Carcaixent** (Ribera Alta) i en lo alt del **Portichol** s'alça el **Covent d'Aigües Vives**, també conegut com Real Monasteri de Santa Maria d'Aigües Vives, els orígens del qual es remonten al segle XIII.

Va pertanyer a l'orde dels **Agustins** i la custodiava l'imatge de la **Mare de Deu d'Aigües Vives** fins la desamortisació de Mendizábal, época en la que se traslladaria a Carcaixent, a on se declararia, en 1857, patrona de la ciutat.

Conta la tradició que este convent se començà a construir en el segle V per **Sant Donat** despuix

de fugir d'Àfrica. Fon assolat pels moros en l'any 826. Els religiosos que se resistiren a abandonar la zona arribaren a constituir en este lloc una primera comunitat eremita. A partir de l'ocupació de **Jaume I** en 1243 es quan se te la primera notícia escrita d'esta comunitat, que obtindria el favor del rei per a la recuperació de les terres i la reedificació del convent. Este fet se produí mes tart, i especialment despuix de la troballa de l'imatge de la **Mare de Deu i el Jesuset**, que va descobrir, baix una olivera, un llaurador en 1250.

L'estructura monumental actual del convent se configuraria a lo llarg dels segles XVI i XVII. El mestre pedrapiquer valencià **Francesc Colom** te atribuïda la direcció de l'ampliació del claustre en 1597. Posteriors intervencions implicarien la nova iglesia en trasagrar, la sacristia, el retaule major i la torre campanar. L'edifici original s'articula

entorn al claustre, de reduïdes proporcions. Al nord es troben les diferents edificacions de la casa de labor o granja.

A l'est es situa la part dominant del conjunt arquitectònic, rectangular i de cinc plantes; una llarga escalinata salva l'accentuat desnivell fins a l'entrada. En la frontera se mostren elements pictòrics i senefes ornamentals. La coberta es a una vertent i de teula arap.

Al sur del claustre es situa l'iglesia. La frontera d'esta mostra un pany ceràmic que representa l'imatge de **Nostra Senyora d'Aigües Vives**. L'iglesia es d'una única nau en

volta de cano, sis capelles laterals i l'altar d'estil churrigueresc. La torre campanar mostra un llarc cos vertical i rectangular, en coberta a quatre aigües, en el que l'únic adorn es un rellonge solar.

A l'oest se troba el portall d'accés al claustre, d'arc rebaixat, en escut nobiliari en la frontera. Davant, la vertent de la muntanya, en una zona ajardinada en interessants especies d'arbres i les ruïnes d'un acueducte.

A lo llarc dels segles este conjunt arquitectònic religiós va patir saquejos i remodelacions i seria a mijan del segle XIX i a conseqüència de la desamortisació de **Mendizábal** que els monges hagueren d'abandonar el convent que passà a propietat dels **Barons de Casanova** que el dedicaren a vivenda rural. Des de l'última remodelació, de 1977, el convent te la funció d'hotel residència.

Parlem del cebollí (popularment *cebolleta*)

D'entrada hem de fer un aclariment: reben el nom de **cebol·lí** dos plantes; la primera, que rep també el nom de **ceba d'hivern** però és més coneguda per **cebolleta**, l'usem per a menjar-nos-la de diferents maneres, el segon cebollí servix per a transplantar-lo, transformant-se en una ceba; inclús botànicament, encara que pertanyen a una mateixa família, la de les **liliàcees**, el nom del segon és **Allium schoenoprasum**, el del primer, del que parlem hui, és **Allium fistulosum**.

Es tracta d'una planta molt pareguda a la de la mateixa ceba, però que té l'engrossament més allargat, casi com l'all porro, del que també és afí; eixa espècie d'abultament arraiamat de la base de les seues fulles, que no bulp, està cobert d'un envoltori membranós d'a on naixen varies fulles fofes, estretes i circulars que s'usen per a assaborir aliments. Com no podia ser d'una altra manera, les **proprietats** són les mateixes en relació a la ceba, sent la seua principal característica l'alt contingut d'aigua; també de substàncies nitrogenades, sucres, cel·lulosa, cendra i àcid fosfòric.

Encara que s'aprofita per a diversos guisos, i les seues fulles com a condiment, la seua principal aplicació la té per a preparar bones **ensalades**, junt ad uns altres vegetals. Supera en qualitat gustativa a la ceba pel seu fi sabor, puix el cebollí té un gust més suau, lluegement dolç i no té, com aquella, el sabor acre i la forta olor, a vegades desagradable, que és tan característica en la ceba. L'importància comercial es reduïx a **mercats locals** i, com a molt, regionals, puix que el seu consum deu ser en fresc, ya que és d'una tendrea màxima, lo que li fa perdre en pocs dies una de les seues millors propietats: la frescura del producte. En tot cas, com acabem de dir, localment és molt apreciada i recent collida és sollicitada en els mercats i venuda a bons preus, acabant-se les seues existències a diari.

Es cultiva en tota la **Península Ibèrica** i, en particular, en totes les regions mediterrànies. Igualment, i com ací, a nivell local ho fan en **França, Bèlgica, Holanda, Itàlia i Anglaterra**.

SEMBLANÇA

J.M.M.

Pere Martínez i Lloret

El passat dia 16 de juny una inesperada notícia va omplir-nos de tristor: **Pere Martínez i Lloret**, el nostre companyer de junta en el **Rogle**, havia fallit a conseqüència d'una parada cardíaca.

Pere Martínez era el nostre bibliotecari-archiver, una persona animosa que treballava de manera incansable per l'associació, fent-la present alla a on ell estava, i mirant sempre per la difusió de les nostres activitats, especialment fent distribució d'esta humil publicació mensual que editem.

Amant dels llibres, nos consta de l'ampla col·lecció que posseïa i en la que descollava de manera especial un bon nombre de volums relatius a la cultura valenciana. Un tema este que l'interessava en gran manera i que el mantenia lligat a diverses institucions valencianes i vinculat i participatiu en festes de tanta tradició com la dels altars de **Sant Vicent Ferrer**, sent membre actiu del **Altar del Mocadoret**.

Publicà en diversos periodics molts articles d'opinió, sempre de temàtica valencianista, i ultimament s'havia incorporat i participava activament en el grup de cultura de **Convenció Valencianista**.

Descansa en pau, Pere, i conta en que sempre estaras en el nostre recòrt.

Monasteri de La Murta d'Alzira

El **Monasteri de Nostra Senyora de La Murta** se troba en la **Vall de La Murta**, en **Alzira** (Ribera Alta). Conta la llegenda que, mentres s'estava construint el convent, aparegue l'imatge de la **Mare de Deu** entre uns arbusts de murta; est es l'orige del nom del monasteri -estés a tota la vall- i la seua advocació mariana.

Una altra llegenda, similar a la del **Monasteri d'Aigües Vives**, conta que **Sant Donat** i els eremites que havien fugit d'Àfrica alçaren un chicotet convent, a on seria soterrat el fundador a la seua mort, i que seria assolat pels araps. A rant de la conquesta jaumina la vall anà poblant-se d'eremites que vivien en soletat. En 1357 el noble **Arnau de Serra** faria donació de la llavors denominada **Vall de Miralles** als eremites que la poblaven per a que fundaren una comunitat religiosa baix la regla de **Sant Jeroni**. En 1376, en bula del papa **Gregori XI**, fundaren el monasteri, que naixeria baix la protecció de l'important **Monasteri de Sant Jeroni de Cotalba**.

La construcció inicial dels segles XV i XVI, atribuïda al mestre d'obres de la ciutat de València, **Jaume Gallent**, adoptà la típica configuració d'iglesia i claustre, entorn al qual s'ubicaren les diferents dependències del cenobi. Foren fonamentals les donacions d'ilustres personages i grans famílies valencianes, com els **Vich** i els **Vilaragut**. En el claustre, la família dels Vich tenia capella pròpia i panteo familiar a on va ser soterrat **Lluís Vich i de Corbera** (Mestre Racional de València), conformant-se a partir d'este moment entre este llinatge i el monasteri una relació de domini i senyoriu, relació que eclipsà als altres benefactors. Fon un important centre de cultura i espiritualitat. Lloc de pelegrinaje, varen visitar-lo, entre uns altres, **Sant Vicent Ferrer** en 1410, el rei **Felip II** en 1586, i en 1589 el Patriarca **Sant Joan de Ribera**.

El màxim esplendor el va aconseguir a finals del segle XVI de la ma de **Joan Vich Manrique**, net del conegut en València ciutat com l'Embaixador Vich. Rebesnet d'este fon l'últim descendent del llinatge dels Vich, **Diego Vich Mascó**, que a la seua mort deixà com a hereu universal dels seus bens al monasteri.

El molt especial patronage dels Vich està present en el magnífic desenvolupament arquitectònic del monasteri, igualment en l'adquisició de bens patrimonials, artístics, culturals que varen atesorar fruit de les donacions fetes principalment per esta família, però també per uns altres notables.

A rant de la desamortització de **Mendizábal** el monasteri fon clausurat i abandonat (1835), passant a mans privades i iniciant-se un procés d'abandonament, expoliació i deterioració. Del conjunt, casi desaparegut, se conserva la torre de les **Palomes**, alguns murs i arcs de l'iglesia, la planta del claustre, la sacristia i les basses en les que s'arreglegava l'aigua de la pluja.

Adquirit per l'Ajuntament d'Alzira en 1989, des de 1995 se troba en fase de recuperació i restauració tant el convent-fortalea com els entorns de reserva natural protegida. Està declarat **Be d'interés Cultural**.

<p>Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.</p> <p>La solucio a peu de pagina.</p>	<ol style="list-style-type: none"> Membre mes antic d'una corporacio, comunitat, etc. Se diu tambe de la persona nomenada per a presidir una institucio o facultat universitaria, sense tindre en conte l'antiguetat. Persona que practica l'art de modelar o tallar figures en relleu en pedra, fusta, fanc, metal o un atre material. Bosqueig o disseny sense perfilar ni acabar que se fa d'algun obra. Deposit artificial en parets d'obra que servix per a contindre l'aigua que despres s'utilisa per a regar. Espai o lloc rodejat per gent per a impedir que puguen eixir els que estan dins o rebre ajuda exterior, en la finalitat d'apoderar-se d'ell. Coleccio o conjunt de coses recolectades o arreplegades. Massa feta en farina i uns atres ingredients, cuita al forn, i que pot anar farcida de crema, fruita, carn, etc. Nom propi masculi. Germa de Moises. Conversacio llaugera i intrascendent, en la que se parla de coses superfcials o sense importancia per a passar el temps. <p>PARAULES VERTICALS</p> <ol style="list-style-type: none"> Produir intranquilitat fisica o moral. Separar el gra de la palla colpejant a ma o en algun instrument. Colpejar les rames dels arbres en una vara o canya per a fer caure els fruits. Pegar ad algu colps, punyades, etc. 	<table border="1"> <tr> <td></td> <td>1.</td> <td>2.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td><u>C</u> -</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>- - <u>L</u> - - -</td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>- <u>O</u> -</td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>-</td> <td><u>A</u></td> <td>- - - -</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>-</td> <td><u>I</u></td> <td>- -</td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>- <u>L</u> -</td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>- <u>C</u> -</td> </tr> <tr> <td>8.</td> <td>-</td> <td>-</td> <td>- <u>O</u> -</td> </tr> <tr> <td>9.</td> <td>-</td> <td><u>H</u></td> <td>- - -</td> </tr> </table>		1.	2.		1.	-	-	<u>C</u> -	2.	-	-	- - <u>L</u> - - -	3.	-	-	- <u>O</u> -	4.	-	<u>A</u>	- - - -	5.	-	<u>I</u>	- -	6.	-	-	- <u>L</u> -	7.	-	-	- <u>C</u> -	8.	-	-	- <u>O</u> -	9.	-	<u>H</u>	- - -
	1.	2.																																								
1.	-	-	<u>C</u> -																																							
2.	-	-	- - <u>L</u> - - -																																							
3.	-	-	- <u>O</u> -																																							
4.	-	<u>A</u>	- - - -																																							
5.	-	<u>I</u>	- -																																							
6.	-	-	- <u>L</u> -																																							
7.	-	-	- <u>C</u> -																																							
8.	-	-	- <u>O</u> -																																							
9.	-	<u>H</u>	- - -																																							

RONDALLA

Mai se sap

A vegades nos creem els mes desgraciats del mon perque tenim molta **ilusio** en una cosa, i despuij resulta que estavem equivocats.

Este es el cas de Tomas, un home que tenia gran aficio a la **monteria**.

Tota la vida havia estat caçant. Ell havia matat de tot: llops, raboses, **porcs javalins**, cabres monteses i tota classe de **caça** major.

Pero sempre havia tingut **ilusio** d'anar a **caçar** a l'Àfrica i mai havia tingut oportunitat.

Ell volia participar en una **caceria** en que es pogueren matar tigres, lleons i elefants, lo que diuen un

“safari”.

Per fi es va organitzar. Tenien que anar a l'Àfrica en un vol fins al Congo, i d'alli ya es dirigien al punt elegit.

Tomas va preparar tot lo que era necessari o convenient per al viage, i el dia senyalat, per una averia del coche que el portava a l'**aerodrom**,

no va arribar a temps per a **embarcar** i se'l van deixar en terra.

El disgust de Tomas fon molt gran. iTant de temps esperant este viage i ara quedar-se en terra!

Creia que baix la capa del cel no hi havia ningu tan desgraciat com ell.

Al dia següent va vore que els **juins** humans son a vegades equivocats: els periodics portaren en grans titulars la **fatal** noticia de que l'avió que es dirigia al **safari** de l'Àfrica, havia caigut i no havia quedat viu ningu.

Josep Maria Guinot i Galán
Artana. Estiu 1997

<p>GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)</p> <p>Aerodrom/ Aeroport: Terreny pla en pistes per als avions i una infraestructura adequada per al transit aereu de passagers.</p> <p>Embarcar: Pujar a una embarcacio o un atre mig de transport per a viajar.</p> <p>Fatal/ fatidica/ funesta: Terrible en extrem, molt roïn.</p> <p>Ilusio/ anhel/ desig: Entusiasme deposi-</p>	<p>tat en una cosa, persona, activitat, etc.</p> <p>Porc javali: Mamifer ungulat de l'especie <i>Sus scrofa</i>, que es te per precedent del domestic, de cap mes allargat que este, pels de color gris, aspres i espessos, orelles teses i colomellos llargs. Coloquialment, s'usa simplement “javali”.</p> <p>Juins plural de juí/ parer/ sentencia: Opinió que es te o s'emet sobre algun assumt.</p>	<p>Monteria/ caçeria/ caça/ batuda/ auixada: Practica de caçar porcs javalins, venats o uns atres animals considerats com caça major.</p> <p>Safari: Excursio o expedicio per a caçar animals, feta generalment en Àfrica</p> <p>Tingut/tengut de tindre: Dispondre d'un pensament, d'una persona o una cosa.</p>
--	---	--

Solucio:

Verticals: 1. DESFCIAR 2. ESBATUÇAR

1. DECA 2. ESCULTOR 3. ESBOS 4. SAFAREIG 5. SITI 6. RECULL 7. PASTIÇ 8. AARO 9. CHARRETA

I RECORDA...La nostra primera paraula es **desficiar**. L'intranquilitat fisica o moral es un **desfici**. Se diu que està **desficiat** ad aquell que te desfici. Tambe diém que està **desficiós** ad aquell que te o causa desfici a un atre. Eix. *Concheta està molt desficiosa i plorona perque estan eixint-li les dents.*

La nostra segona paraula es **esbатуçar**. L'accio i efecte d'esbатуçar es una **esbатуçada** o un **esbатуço**. Eix. *Esta vesprada anirem tota la familia a esbатуçar els armelers. / Els llauradors estan esbатуçant els cereals per a eliminar la palla.*